

Publicerad 2017-12-13 15:23 av glasa

*hur lägger jag undan sorgen hur ger jag dig helt och fullt till jordens mull du min mammas och pappas
endaste riktigt levande hjärtegull*

vet inte hur

varje jul bär jag sorgen
samma ny för varje år
jag bär den åt familjen
att hon dog då
just fyllda två

livet ska ju leva sig
självt
och
inte gå runt och kånka på en död liten älskling

livet ska ju få dansa sina egna steg
jag älskar livsdansen
men ändå varje julars jul
så brinner hela familjesorgen och ingen mandel i gröten
ingen svagdricka i glasen inget tinder i barnasyskons ögon
inget paketrimsprassel
inget inget
inget

ingen samexistens med dig

du lilla älskepyre
varje år
är julen
din
bara
din

fast julesagor
fast julkalendrar
fast du ligger i benvitspulver
fast du fått både din far och mor att fullständigt gå till dig
ni är tillsammans nu jag har varit dit och jag har välsignat er och accepterat
sant känns jag glad för er jag har gjort så fint
med tända ljusen
men min jul slocknar och slokar

ändå ännu mer och mer och mer

för varje tidevarv som sker

lilla knytetös

så himla evig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren glasa med Poeter.se id #21385 innehar upphovsrätten